

DANIEL HOPE

01.08.21 – 22h
AUDITORI ESPAI TER

40
FESTIVAL
DE
TORROELLA

DANIEL HOPE
violí
SIMON CRAWFORD-PHILLIPS
piano

01-08-21
ESPAI TER

GEORGE ENESCU (1881-1955)
Impromptu concertant per a violí i piano en Sol bemoll major 5'

MAURICE RAVEL (1875-1937)
Sonata pera violí i piano núm. 1 en La menor, Op. post. 16'

CESAR FRANCK (1822-1890)
Sonata para violí i piano en La major 30'

FRITZ KREISLER (1875-1962)
Liebesleid 4'

CONCERT SENSE PAUSA

Daniel Hope, violí
Simon Crawford-Phillips, piano

MÚSICA DE LA BELLE ÉPOQUE

Tres de les quatre obres que integren el programa del concert d'avui les trobem en el disc *Belle Époque*, un enregistrament recent de Daniel Hope i Simon Crawford-Phillips, i la que no hi és –la *Sonata* de César Franck– hi podria figurar perfectament.

La Belle Époque, un període de prosperitat que comença al final del segle XIX i acaba abruptament amb l'esclat, el 1914, de la I Guerra Mundial, és doncs el context comú de les obres del concert d'avui.

El compositor, director, violinista i pianista romanès George Enescu (1881–1955) va compondre l'*Impromptu Concertant per a violí i piano en Sol bemoll major* el 1903, poc després d'instal·lar-se a París. Un ràpid arpegi descendent del piano, que immediatament es retira a una posició subordinada, és l'única introducció d'aquesta curta peça que ràpidament se submergeix en un fraseig fantasiós, rapsòdic i apassionat del violí que presenta nombroses emergències melòdiques sense que cap, però, s'imposi per constituir-se com a element central. En aquest sentit, l'obra es manté fidel a la idea segons la qual l'impromptu ha de semblar la transcripció d'una improvisació lliure. A partir de mitja peça, el fraseig abrandat de l'inici s'aquieta, perd voluptuositat, guanya introspecció i el violí se submergeix sovint en el seu registre greu. L'obra, més que acabar-se, s'extingeix en el silenci amb una nota mantinguda del violí sobre un arpegi, ara ascendent, del piano.

Tot i que es va publicar pòstumament, el 1975, Maurice Ravel (1875–1937) va compondre la *Sonata per a violí i piano núm. 1 en La menor* el 1897, a l'inici de la seva carrera. La peça s'organitza en un únic moviment, un *Allegro moderato* indicat *Trés doux* presidit per un tema de perfil melòdic molt marcat que es repeteix reelaborat al llarg de tota l'obra. Amb un lirisme vagament elegíac puntejat per esclats d'intensitat expressiva, l'obra ens

presenta un Ravel en fase de formació que ja va configurant el llenguatge que li serà característic en les grans obres posteriors, però que encara està sota l'influx de Fauré i Franck, els grans referents de la música francesa en aquell moment.

La Sonata per a violí i piano en La major de César Franck (1822–1890) és la peça central en tots els aspectes del concert d'avui. És la més reculada de les obres del programa, va ser composta el 1886 i l'autor la va dedicar i la va oferir com a regal de casament al violinista i compositor Eugène Ysaÿe, que la va mantenir en el seu repertori durant els 40 anys següents i, d'aquesta manera, va contribuir a establir-la com una de les obres de referència ineludible en l'àmbit de les sonates per a violí i piano.

L'obra, disposada en quatre moviments, segueix una estructura cíclica i el motiu reflexiu, un punt entotsolat, suaument balancejat que ens presenta l'*Allegretto ben moderato* inicial, és el que presidirà tota l'obra. Emergirà a tall de recordatori en el turbulent *Allegro* que segueix, el tornarem a trobar amb un caràcter més improvisat en el *Recitativu-Fantasia* i reapareixerà a l'*Allegretto poco mosso* final en una bellíssima imitació canònica entre els dos instruments que vindria a ser formalment una mena de *Rondo*.

Liebesleid forma part i és la més coneguda de les *Alt-Wiener Tanzweisen* (Antigues danses vieneses), tres peces per a violí i piano de Fritz Kreisler (1875–1962) publicades el 1905. Malgrat el seu títol, *Liebesleid* (Pena d'amor) és una senzilla obra lluminosa i inspirada que flueix fàcil i lleugera i ens fa pensar que, si més no en aquest cas, la pena d'amor va causar, afortunadament, ben poca aflicció.

XAVIER PUJOL

DANIEL HOPE

El violinista britànic Daniel Hope ha gaudit d'una pròspera carrera internacional com a solista durant més de 30 anys. Cèlebre per la seva versatilitat musical i la seva dedicació a causes humanitàries, ha estat reconegut amb una sèrie d'honors, entre els quals es troba l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya i el Premi Europeu de la Cultura per a la Música 2015. A més d'emprendre recitals en solitari, concerts de càmera i col·laboracions amb les principals orquestres i directors del món, Hope dirigeix nombrosos conjunts des del violí. Va succeir Roger Norrington com a director musical de l'Orquestra de Cambra de Zuric el 2016 i es va convertir en el director musical de la New Century Chamber Orchestra de San Francisco dos anys després.

Artista exclusiu de Deutsche Grammophon des de 2007 amb una premiada discografia, també és un popular presentador de ràdio. El 2019 va completar la seva setzena i última temporada com a director artístic associat del Festival de Música de Savannah, a Geòrgia (Estats Units), a més de convertir-se en director artístic de la catedral Frauenkirche de Dresden (Alemanya). El 2020 Hope va iniciar el seu mandat com a president de la Beethoven-Haus Bonn.

Hope es va formar a la Highgate School de Londres i a la Royal Academy of Music, i va estudiar violí amb Zakhar Bron, Itzhak Rashkovsky i Felix Andrievsky, a més de treballar amb el seu mentor Yehudi Menuhin, amb qui va fer nombrosos concerts. Hope va ser alumne el 1987, quan tenia 14 anys, dels Cursos d'Interpretació Musical que el Festival de Torroella va organitzar des de 1984 fins al 2005. Actualment viu a Berlín.

Daniel Hope toca el Guarneri del Gesù de 1742 «ex-Lipínski», posat generosament a la seva disposició per una família alemanya anònima.

Daniel Hope debuta al Festival de Torroella

www.danielhope.com
Twitter: @HopeViolin
Facebook: @daniel.hope
Instagram: @violinhope

SIMON CRAWFORD-PHILLIPS

Simon Crawford-Phillips és director de diversos festivals, reconegut pianista, un programador creatiu defensor del repertori contemporani, i músic de cambra que col·labora amb artistes com Daniel Hope i Lawrence Power en un repertori que va de Haydn i Schumann a Adès, Byström, Dean i Reich. Participa en els grups Kungsbacka Piano Trio, i el Stockholm Syndrome Ensemble (grup resident al Konzerthaus d'Estocolm). Crawford-Phillips és el director artístic del Change Music Festival a Norra Halland i del Festival de Música Västerås, tots dos a Suècia, i codirector artístic del Festival de Música de Cambra de Wye Valley, a la Gran Bretanya. Crawford-Phillips és director associat de l'Orquestra NDR Elbphilharmonie amb la qual treballa al costat del director musical en cap Alan Gilbert.

El 2017 va ser nomenat assessor artístic i director de la Västerås Sinfonietta. És convidat a festivals i sales de concerts d'Europa, com els festivals de Verbier, Schleswig-Holstein, Edimburg, i la Wigmore Hall de Londres, amb la qual actua com a pianista amb el grup de cambra en residència, amb l'aclamat Nash Ensemble, i en recital amb Daniel Hope, Lawrence Power i Phillip Moore.

Col·labora regularment amb artistes com Colin Currie, Daniel Hope, Pekka Kuusisto, Anthony Marwood, Truls Mürk, Anne Sofie von Otter, Lawrence Power, Phillip Moore, Michael Schade, Roman Simović, Torleif Thedéen, i els quartets de corda Danish i Eliás. Entusiasta de la música contemporània, Simon Crawford-Phillips ha estrenat obres de Thomas Adès, Britta Byström, Steve Reich i Mark-Anthony Turnage, i també ha treballat al costat dels compositors Sofia Gubaidulina, Simon Holt, Colin Matthews i Huw Watkins.

És professor i dona classes a la Royal Academy of Music de Londres des de 2010 i a la Gothenburg Academy of Music and Drama.

Simon Crawford-Phillips debuta al Festival de Torroella

www.simoncrawford-phillips.com
Twitter: @Sicrawf
Instagram: @simoncrawfordphillips

Organitza:

Amb el suport de:

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Diputació de Girona

Costa Brava
Pirineu de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

inaem

BSabadell
Fundació

Col·laboradors:

JORQUERA
DESDE 1988

ESTRELLA
DAMM

GISELA
GRAHAM
LONDON

CLUB NÀUTIC ESTARTIT
El Port de les Illes Medes

FUNDACIÓ
MASCORT
TORROELLA DE MONTGRÍ

FUNDACIÓ
VILA CASAS

Museu de la
Mediterrània

auditori teatre
espaïter

ESCOLA
INTERNACIONAL
FOLCLOREÀ
BARCELONA

GRISART

Mitjants oficials:

LA VANGUARDIA

Cat **M**úsica

CATALUNYA
RÀDIO

iCat

El Festival és membre de:

EEEMERGING
Emerging European Ensembles

EEEMERGING+ is co-funded by the
Creative Europe programme
of the European Union

fest **cl**ásica

apropa
cultura

Ernest Lluch
FUNDACIÓ
ERNEST LLUCH

40è Festival de Torroella de Montgrí
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella40

www.festivaldetorroella.cat

40è FESTIVAL DE
TORROELLA 20/21

JM Torroella de Montgrí

PROPERES CONCERTS

Dimecres 4 d'agost

22 h Espai Ter

PABLO FERRÁNDEZ, violoncel
PALLAVI MAHIDHARA, piano

S. Rakhmàninov: «Zdes' khorosho», de
Dotze cançons, Op. 21, núm. 7 / *Morceaux*
de fantasie, Op. 3 / *Sonata per a violoncel*
i piano en Sol menor, Op. 19 / **L. van**
Beethoven: *Sonata per a violoncel i piano*
núm. 3 en La major, Op. 69

Dijous 5 d'agost

22 h Espai Ter

QUARTET GERHARD

Robert Gerhard: *Quartet de corda núm. 2* /
D. Xostakóvitx: *Quartet de corda núm. 2 en*
La major, Op. 68 / **C. Debussy:** *Quartet de*
corda en Sol menor, Op. 10

Divendres 6 d'agost

22 h Espai Ter

CAPELLA DE MINISTRERS

Èlia Casanova, soprano

Pino de Vittorio, tenor

Carles Magraner, director

Mediterrània. Un mar de música

Dissabte 7 d'agost

22 h Espai Ter

RAQUEL ANDUEZA & LA GALANÍA

¡Birthday Party!

Tarquino Merula: *Folle è ben che si crede* /
Anónimo: *La ausència* / *Marizápalos* /
Chacona / *Vuestros ojos* / *Pasacalles* /
Anònim, reconstrucció d'**Álvaro Torrente:**
Zarabanda del catálogo / *Arrojome las*
naranjicas / *Jácara de la trena* / **Antonio**
Cesti: *Alma mia* / *Disserratevi Abissi* /
Benedetto Ferrari: *Son ruinato,*
appassionato / **Jean Baptiste Lully:** *Sé que*
me muerdo de amor / **Claudio Monteverdi:** *Si*
dolce è'l tormento